

[Wilhelm.]

afrappet systematisk siden, og de andre er væk for længst. Det holdt jo ikke at kompensere på denne led, men det var faktisk det, der var forudsætningerne dengang, fordi man i virkeligheden påstod, at man gerne i princippet ville undtage at moms fødevarer og også gøre det mere selektivt, end det kan gøres med persontilskuddene, sådan at kompensationen især kom til at følge de familier, der ville være særlig hårdt ramt af en madmoms, men det system har man jo ødelagt siden.

Jeg mener ikke, at skatteministerens argument og provenubetragtning kan være korrekt. Jeg har forstået, at det i virkeligheden er det, der bliver brugt som nøgleargumentet imod både dette og det foregående forslag: det kommer for sent osv. osv. Ja men hvorfor kommer det for sent? Fordi finansloven er vedtaget og der nu er lagt et rammebudget, så der ikke er plads til den slags lettelser. Men hvad er det for noget? Da septemberforligets partier besluttede den generelle momsnedsettelse for en 5 måneders periode, var der ikke sådanne statiske betragtninger — som i øvrigt også er forkerte — men man kunne tænke en smule dynamisk, da man nedsatte momsprocenten. Men der skete ikke bare det, men også det, at flere ville komme i arbejde, og man sparede arbejdsløshedsunderstøttelse, og flere ville forbruge nogle ting, så momsprovenuet måske ikke engang blev så forfærdelig meget mindre i sig selv. På det tidspunkt kunne finansminister Heinesen godt regne ud, at man kunne lave denne momsnedsettelse uden at miste en øre i provenu til staten, alt taget i betragtning. Det er klart, man havde to sider af regnestykket, man havde et bruttoregnestykke, hvor der var indtægtsnedgang på den ene side, men så havde man altså besparelser i arbejdsløshedsunderstøttelse, man havde større indkomstskatteprovenu ved beskæftigelse af folk, der ellers ikke var beskæftiget, og man havde en kvotamæssigt større varemængde, der blev momset. Alt i alt påstod regeringen dengang, at der ikke blev noget indtægtstab ved de foranstaltninger, man lavede i september. Det betyder jo simpelt hen, at man jonglerer med argumentet om provenubetragtningerne, fuldstændig som det passer

partiet venstre: hvis venstre er med i gyngen, kan man godt få både skatteminister og finansminister til at opstille regnestykker, der viser, at der ikke er reelle nettoudgifter for staten ved at lave den slags ordninger, men i samme øjeblik man ikke har venstre med i gyngen eller i sengen, eller hvad det nu hedder, så snakker man pludselig kun om den ene side af regnskabet, nemlig provenutabet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Til de sidste to ordføreres bemærkninger kan jeg sige, at jeg er enig i de betragtninger, der er gjort, og det er jo tilstrækkelig dokumenteret, at der ikke bliver de administrative besværligheder.

Jeg vil imidlertid gerne opholde mig lidt ved de betragtninger, som skatteministeren også gjorde i denne sag. Det er spørgsmålet om, hvordan man skal måle virkningerne af en momssænkning. Enhver ved, at hvis købekraften udvides, og navnlig hvis fødevarer helt fritages, bliver der 15 pct. mere til forbrug, de fleste arbejdere får $\frac{1}{6}$ mere til deres forbrug. Hvis man regner lidt på det, vil man hurtigt kunne finde frem til, at det vil virke overordentlig stærkt beskæftigelsesfremmende, og her er man i alt fald næsten i stand til at undtage importerede varer. Man har muligheder for at gøre livet lidt lettere og lidt lysere, og man taber ikke noget derpå.

Men endvidere kunne man også sige, at hvis man mente, der var nogle direkte bogføringsmæssige provenutab, kunne skatteministeren passende slå op i Aktuelt, der forleden uimodsagt kom til at sige, hvad vi har sagt i lang tid, nemlig: der sker skatteunddragelser i dette land, navnlig hos storkapitalen, på et sted mellem 15 og 20 mia kr. Vi sagde i sin tid 19 mia kr., da bestred man det, tallet var alt for stort, men altså mellem 15 og 20 mia kr. Det er sikkert også urealistisk at prøve at hente dem, men ikke desto mindre vil vi uafbrudt stille regeringen og septemberpartierne over for den påstand, at det, man kunne gøre i september og argumentere for på én måde, vil man altså ikke gøre i april og argumenterer selvfølgelig ud fra en helt anden forudsætning. Så må det da være den, der har de forskel-